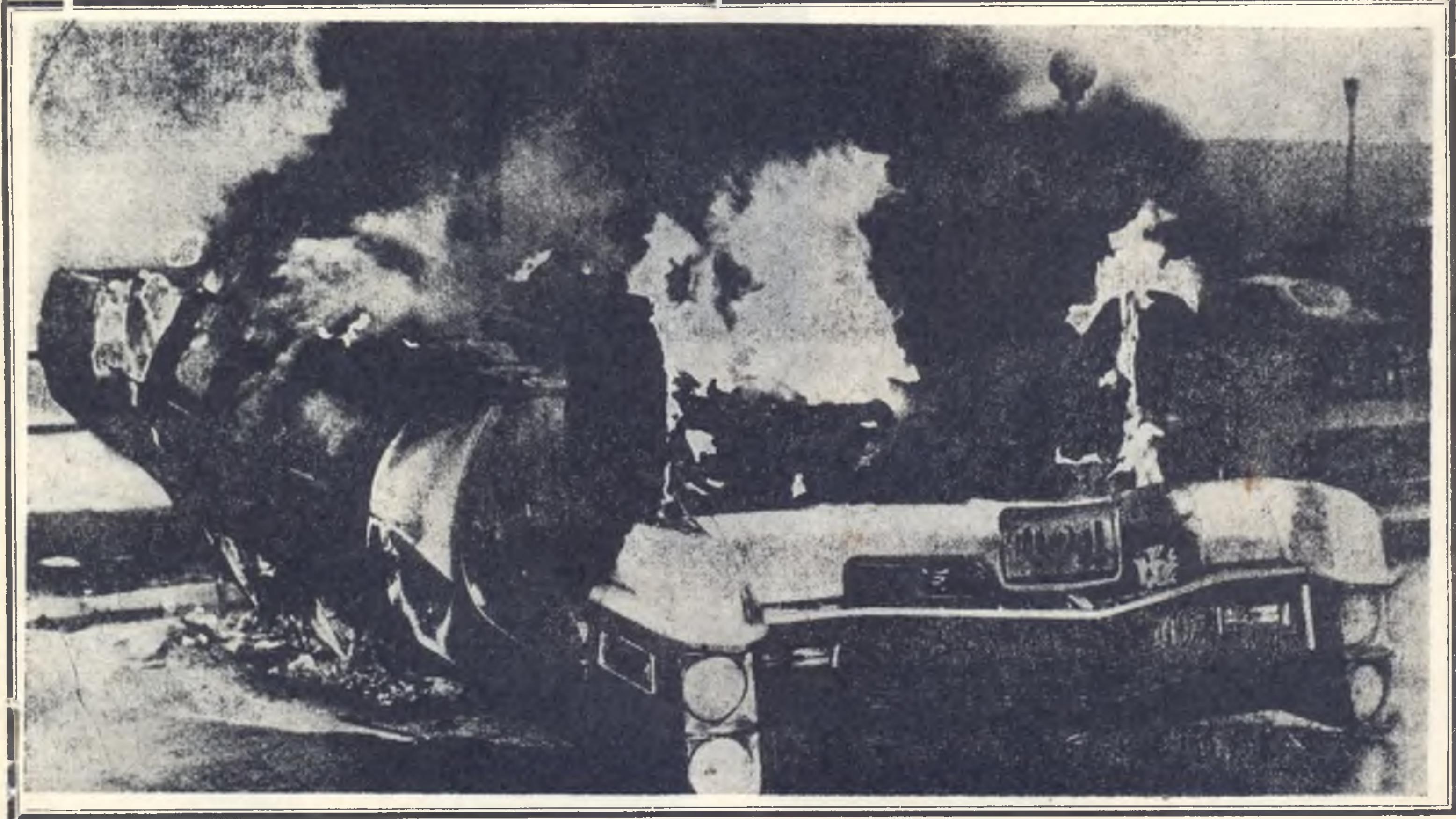
TAM BAĞIMSIZ
GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE İÇİN

İLERİ

Hacettepe Üniversitesi SOSYALİST FİKİR KULÜBÜ'nün Aylık Yayın Organıdır

YA İSTİKLÂL YA ÖLÜM !

Sayı: 3

OCAK 1969

U Y A N I K   O L A L I M !

29 Ocak 1969 günü Hacettepe Üniversitesi öğrenci kurumunun 9 üyesinin seçimi yapılacaktır.Bu öğrenci kurumunun niteliğini iyi bilmek ve yapılacak olan seçimlerde davranaşımızı doğru saptamak zorundayız.Bunun için de bu meseleyi doğru koymak zorundayız.Öğrenci kurumu meselesini doğru koymak demek meseleyi öğrenci açısından koymak demektir.Kısaca bu kurumun niteliği üzerinde duralım.

Oğrenci kurumu rektörlüğe bağlı ve her türlü mali denetimi rektörlükçe yapılacak olan 20 kişilik bir öğrenci örgütüdür.Evvelce öğrencinin yönetime katılması için seçilen 11 öğrenci bu kurumun tabii üyesidirler. Eksik kalan diğer dokuz üye bu hafta yapılacak bir seçimle bu kuruma seçileceklerdir.Genel görünüşüyle bu kurum üniversite içindeki öğrenci hareketinin temsilcisi olacaktır.Rektörün böyle bir kuruma neden ihtiyaç duyduğunu ve bunu hiç bir nabız yoklamasına bile girmeden süratle gerçekleştirme yolunda çaba gösterdiğini anlamak gerçekten zor iş.Bu harekete ne amaçla girişilmiş olursa olsun biz bu davranışı çok olumsuz bulmaktayız.

Meseleyi şu veya bu görşün dışında sadece öğrenci açısından görmek konunun son derece önemli ve vahim olduğunu anlamaya yeter.Bugün üniversitemizde bir Öğrenci Birliği ve her fakültede de öğrenci Dernekleri vardır. Bunların dışıda üniversitemizde 23tane kulüp vardır.Birliğin ve öğrenci derneklerinin çeşitli hataları olabilir.Ama bu örgütler öğrenci tarafından kurulmuştur ve yukarıdan hiç bir empoze olmamıştır.Yukarıdan yönetilen, denetimi rektörlükçe yapılan bir örgütün kukla bir örgüt olacağı çok açıktır.Öğrenci örgütlerinin gerçekten öğrenciyi temsil etme leri ancak bunların bağımsız olmaları ile mümkündür.Üniversite içinde öğrencinin seçtiği bir örgüt idarenin kontrolu altında olursa bu örgütün yozlaşması kaçınılmazdır.Öğrenci ne türlü eylem gösterirse göstersin bunu kendisi tayin edecektir ve öğrenci hareketi asla bağımlı duruma getirilerek yozlaş-

tırılamayacaktır. Rektörlüğün ekpozesiyle girişilen bu harekete bütün öğrenci dernekleri, kulüpler karşı çıkmalıdırlar. Bu hareket yani Öğrenci Kurumu hareketi öğrenciyide ikiye bölecektir. Bir yanda öğrenci Birliği ve öğrenci dernekler i diğer yanda ise üniversite yöneticileriyle bir ar ada olan Öğrenci (!) Kurumu. Yani üniversite içinde iki başlı bir durum ortaya çıkacaktır. İşte bu vahim dur umu önlemek sen Hacettepe öğrencisinin temel görevidir. "Öğrenci Kurumu" adıyla ortaya çıkarılan bu örgüte karşı durmalısın ve en önemlisi UYANIK OLMALISIN. Kısa vadede yapacağın en etkin mücadele oyunu kullanmamandır. Yani yapacağın pasif direnme bugün için yeterlidir. Sen uyanık genç olarak bindiğin dalı kesemessin ve öğrenci hareketinin insiyatifinin senin elinden alınmasına göz yumamazsın. Evet UYANIK OLALIM (!)

İ L E R İ

ŞİİR

A L İ Ş İ M

Kasnağından fırlayan kayışa
Kaptırdın mı kolunu Alişim
D aha dün öğle paydosundan önce
Zile'linin gitti ayakları
Yazıldı onun da raporu
Ihmalden...

Gidenler gitti Alişim
Bo ş kaldı ceketin sağ kolu
Hadi köyü ne döndün diyelim
Tek elle sapana kavrasan bile
Sarı öküz gün görmüştür
Anlar işin iç yüzünü
Üzülme Alişim sabana geçmezse sözün
Ağanın davarlarına geçer
Kim görecek kepenek altında eksiğini
Kapılanırsın boğaz tokluğuna

Gidenler gitti Alişim
Boş kaldı ceketin sağ kolu
Sağ yanın yastık ister Alişim
Sol yanın sevdiğini
Kızlar da emektar sazın gibi
Çifte kol ister saracak

RIFAT ILGAZ

KOMMER'İN ARABASI YAKILDI ?: Emperyalist Amerika'nın Ankara büyükelçisi Kommer'in arabası ODTÜ öğrencileri tarafından yakıldı.12 yıl CİA'da çalıştığını iftihar la söyleyen ve Vietnam'da yurtseverlere karşı giriştiği mücadeled en ötürü adı "İşkenceci Komer" .e çıkan bu elçiye karşı Türkiye'ye ilk gelişinde büyük tepki gösterilmişti.Bu tepkinin ne olduğunu, Türkiye'de kendisindenne denli hoşlanıldığını bilen Komer , bile bile ülkemizin devrimci üniversitelerinden ODTÜ ye elini kolunu sallayarak girdi.Ve devrimci öğrenciler arabasını yakmakla emperyalist Amerika'nın temsilcisine ikinci büyük tokadı vurmuş oldular.Bu hareket, ülkemizin her yanında tüm devrimci kişi ve kuruluşlarca sonuna dek desteklendi.

Son tahlilde bütü n bu olaylar Comer'in şahsında Türk halkının Amerikan emperyalizmine karşı nefretini bir kat daha arttırmıştır.

FAŞIST KOMANDOLARIN SALDIRILARI ? : Geçen yaz aylarında bir kaç yerde kamp kurarak komando eğitimi yapan CKMP liler son günlerde devr imci gençliğe karşı saldırıya geçmişlerdir. Türkeş tarafından yönetilen faşistler devamlı olarak kurt sesine benzer biçimde ulumaktadırlar.Çoğunluğunu lise öğrencilerinin teşkil ettiği komandolar yaptıkları saldırılarla yanlızca emperyalizme hizmet etmektedirler.Bu gurubun içindeki iyi niyetli kişiler yaptıkları hareketlerin kime hizmet ettiğini anlayacaklardır.D evrimcilerin hedefi zavallı maşalar değil emperyalizmin kendisidir.

GREVLER, İŞGALLER : Geçen ay işçi sınıfımızın mücadelesi oldukça yoğunlaştı.Istanbul'da şilep ve tankerlerde çalışan 1750 işçi greve gitmiştir.Günlerce çeşitli limanlarımızda 18 şilep ve tanker hareketsiz kalmıştır.

Teksif sendikasının Sümerbank'a karşı aldığı grev kararı ilk olarak geçenlerde yünlü dokuma fabrikasında uygulanmaya başladı.Greve 1628 işçi katılmıştır. Öteki 25 fabrikada da grevler başlatılacak ve böylece 31 bin işçi greve gitmiş olacaktır .

Karayollarında 88 mühendisin grev kanunsuz olduğ u ger ekçesiyle dur - durulmuştur.Öte yandan tant-iş sendikasının İstanbul'da gitmeyi kararlaştırdığı grev de Bakanlar kurulunca 30 gün ertelenmiştir.Gerekçe grevin milli güvenliğimize aykırı oluşudur.

Istanbul'da bir sinemanın işçileri halen grevdedir.

Keban'da ise Fransız ve İtalyan işverene karşı greve giden, grev sırasında defalarca saldırıya uğrayan 1200 işçi, Fransız ve İtalyan işverenler tarafından işten çıkarılmışlardır.Bu olaya basın ve radyo büyük bir ilgisizlik göstermekte ve 1200 işçinin bugün ne durumda olduğu bilinmemektedir.

Istanbul'da Singer fabrikası, fabrikanın 500 e yakın işçisi tarafından işgal edilmiş ve polisle işçi arasında büyük çatışma olduktan ve 120 kadar işçi nezarete alındıktan sonra fabrika boşaltılmıştır.

So n olarak Birlik-İş sendikası odalar birliği işyerlerinde grev karar ı almıştır .

Bütün bu grev ve işgaller -pek siyasi nitelik taşımasa bile- işçi sınıfımızın mücadelesinin artık hızlanmaya ve yoğunlaşmaya başladığının delilidir.Bu tür hareketlerin gelişeceğinden ve yavaş yavaş siyasi nitelik kazanacağından kimsenin kuşkusu olmasın.

MALATYA KÖYLÜLERİ DİRENME HAREKETİNE BAŞLADI : Malatyanın Akçadağ ilçesine bağlı köylüler arasında bir direniş komitesi kurularak demokratik köylü direnme hareketine başlanıldı. Yayınladıkları duyuruyu aşağıda yayınlıyoruz.

D U Y U R U

" Yüce Türk halkına,

Biz aşağıda isimleri bulunan kişiler , Demirel hükümetinin 27 Mayıs devrimi öncesini hatırlatan bir polis devleti yaratma ve anti-demokratik kanunlarla anayasaya işlemez hale getirme özlemini ; ve Türk halkını 1960 öncesinden çok daha büyük bir krizin içine düşürdüğünü, YÜCE TÜRK ULUSU'na bildirmeyi bir görev sayıyoruz.

İşbirlikçi hükümet iktidara geldiğinden bu yana her türlü baskı metodlarına başvurarak DEVRİMCİ ATATÜRKÇÜ güçleri sindirmeye çalışmış, Türk halkının bilinçlenmesine karşı çıkmış onu Ortaçağ zihniyetiyle oyalamış, sanat, fikir ve düşünce özgürlüğüne zincir vurmuştur. İşte bu davranışlarıyla AP iktidarı meşru bir hükümet olmaktan çıkma yolunu düşmüştür."

Bildiride daha sonra iktidarın faşist özlemleri yerilmiş ve anayasanın niteliğinden söz edilerek şöyle devam edilmiştir:

"Türk ulusu emperyalist Amerika'nın sömürgesi yerine milli Türkiye'yi sermaye ve toprak ağalığının zulmü ile inim inim inleyen Türkiye yenine demokratik Türkiye'yi ve emekçi halk yığınlarının, soysuz kapkaç bir düzende yarınından emin olmadan acı içinde yaşaması yerine, insan haysiyet ve onuruna yaraşır şekilde yaşamasını istemek ve bunu halka anlatmak, bunun için çalışmak suç mudur?

Yüce Türk ulusu asıl suçlu odurki: kakaçcı tüccar ve yabancı sermaye işbirlikçisi ile bir olup bu ülkeyi yönetmeye kalkandır. Milli bağımsız bir Türkiye yerine "Bizi yutmak isteyen emperyalizme karşı" mücadele yerine emperyalizmin hakimiyetini kabul ettirmek isteyendir. Zonguldak'da işçiyi kurşunlatan, Malatya'da öğretmeni döven, Sıngerde emekçiye sis bombası atan, Alanya'da köylünün toprağını elinden alıp ağaya verdiren polislerine öğrenci öldürten, yazara, fikir adamına zincir vuran, Amerikan dolarını ulusumuzun şeref ve onurunu üstüne çıkaran tüm bunları daha iyi yürütmek için de eli sopalı bir polis rejimi kurmak hevesinde olan zihniyettir.

HATIRLATIRIZ Kİ

1960 öncesinde de yönetimi ellerine geçirmiş olan "VATAN HAINLERI" aynı oyunları oynamışlardır, fişlenen, dosyalanan binlerce devrimci zindanlara atılmıştır. Ancak tarihin dersi çok acı olmuştur onlar için. Kurdukları polis devleti, getirdikleri anti-demokratik kanunlar, Amerikayla işbirliği onları kurtarmaya yetmemiştir. Kendileri vatan hainliği ile yargılanmışlar, içlerinden ipe gidenler de olmuştur. Bu günde aynı gaflete düşenlere hatırlatırız ki, anti-demokratik kanunlar çıkartmak, anayasaya ve yargı organlarına işlemez hale getirmek, öğrenci öldürmek Üniversite kapatmak yazar hapsetmek çıkar yol değildir. Yasalarla bağdeşmez tamamen anti-demokratik bir tutumun sonucu olan Vahap Erdoğdu ve diğerledinin hapsedilmelerini yargı organlarının emri olmadığı halde üstlerinin aranmasını , bunlardan Erdoğdu'nun sadece "Suç işlememesi" gerekçesiyle tutuklanmasını protesto ediyor, içinde bulunduğumuz haftayı , bu haksız tutumlara karşı DİRENME HAFTASI olarak ilan ediyoruz. Saygılarımızla....

Akçadağ Köyleri Devrimci halkı adına
Duyuru ve Direniş Komitesi

H.Güray Tonak   Süleyman Kırteke   Teslim Töre   M.Ali Özdoğan   Köse Polat
Ali Erdoğdu

İŞÇİ SINIFININ GELİŞEN MÜCADELESİ VE DEVRİMCİ GENÇLİK

ERGUN AYDINOĞLU

Geçen ay, işçi sınıfımızın mücadelesinin gittikçe gelişmeğe başladığını gösteren olaylarla geçmiştir.

Istanbul'da 1750 işçi greve gitmiş ve 18 şilep ve tanker hareketsiz kalmıştır.Öteyandan Sümerbank işyerlerinde çalışan 31.000 işçi hak istemiş, greve gitmek için harekete geçincede işveren olan Sümerbank Genel Müdürlüğü lokavta gideceğini açıklamıştır.31.000 işçinin çalışma olanaklarından yoksun bırakılıp bırakılmayacakları bilinmemektedir.Karayollarında çalışan 88 mühendis de "hizmet güvenliği" istemiyle greve başlamışlardır.Ve Istanbul'da bir sinemanın işçileri de grevdedir.Keban'da ise Fransız ve İtalyan işverenle anlaşmazlığa düşen işçiler greve gitmek istemişler ve bu arada polisle çatışmışlardır.Basınımızda hiç yer almayan bu olaylar sırasında 20-30 işçi yaralanmıştır.Olaylar sona erdikten sonra Fransız-İtalyan işverenler tam 1200 işçinin işine son vermişlerdir.Basının ve radyonun korkunç ilgisizliği yüzünden Keban'da son durumun ne olduğu bilinmemektedir.

İşçi sınıfımızın bu tür hareketlerinin en önemlilerinden biri ise Istanbul Kartal'da Amerika'lı işveren Rox'un yönetimindeki Singer fabrikasında 500 e yakın işçinin giriştiği işgal hareketidir.İşçilerin bu harekete girişirken ileri sürdükleri istekleri, işten çıkartılan arkadaşlarının işe alınması ve haftada 48 saat yerine 45 saat çalışmalarıdır.

İşçiler bundan bir süre önce kendi çıkarlarını savunmayan ve bir sarı sendika olan Çelik-İş'den ayrılarak Maden-İş'e üye olmuşlardır.Bunu çıkarlarına aykırı bulan Amerikalı müdür de elebaşı olduklarını ileri sürdüğü üç işçiyi işten atmıştır.Ve dört gün sonra da başlamıştır işgal.Bu Singer konusu uzun bir süredir kamu oyunun ılgisini çekmektedir.Singer ile ilgili olarak basınımızda çıkan yanlızca onun buzdolabı, dikiş makinası v.s. ilânları değildir.Daha bir yıl önce Singer satış mağazalarında çalışan yüzlerce işçi greve gitmiştir.İşbirlikçi sermaye tarafından güçlü bir şekilde desteklenen Singer kampanyası, işçiler kadar diretmiş ve grevin işçilere tek getirdiği , işçilerin bu eylem içinden daha bilinçli çıkmaları olmuştur.Kısa vadede işveren kazanmıştır.Bunu doğal karşılamak gerekir.Çünkü bir yanda kendisinden başka dayanacak gücü olmayan ve henüz tam anlamıyla siyasi bilince ulaşmamış işçiler, öte yanda ise tüm işbirlikçi sermaye ve siyasi iktidar tarafından desteklenen bir yabancı işveren vardır.

Ne var ki işçi bir yenilgi ile hemen mücadeleden vazgeçemez.Yenilgi onun devrimci mücadele deneylerini çoğaltır, bilincini keskinleştirir ve

daha da güçlendirir onu.

Ve işte Sınger fabrikasını yukarıda belirttiğimiz isteklerinin yerine getirilmesi için işgal eden işçilere, işveren cevap bile vermemiş bir gün sonrada polisi çağırmıştır fabrikaya.Hak isteyen işçilere polis copla, kalkanla, gaz bombasıyla hücum etmiş 14 işçi çeşitli yerlerinden yaralandıktan sonra işgal kalkmıştır fabrikadan.Olaydan sonra kadın-erkek 120 işçi nezaret altına alınmıştır.

Olaylar, yabancı sermayeye ait bir fabrikada çalışan işçilerin kime karşı mücadele ettiklerini anlamaya başladıklarını göstermektedir.Polis işçilere saldırırken, işçiler ve onların karıları, çocukları "KAHROLSUN AMERİKA, YAŞASIN TÜRK İŞÇİSİ " diye haykırmışlardır.Sınger fabrikalarındaki işçi , kendibini sömürenin Amerikan emperyalizmi ve onun işbirlikçileri olduğunu anlamıştır artık.Onların bu hareketi, karşılarındaki gerçek düşmanın polis, sarı sendika v.b. değil Amerikan emperyalizmi olduğunun bilincinde olduklarının kanıtıdır.

İşçiler, böylesine grev, işgal, gösteri yürüyüşü gibi eylemlere girişirken, işçilerle devrimci gençler arasında doğrudan doğruya bir ilişki kurulamamaktadır.Ya da bu ilişkiyi bir kaç kişi sağlamaktadır.Yani, bireysel kalmaktadır.Oysa işçilerin mücadelesiyle devrimci gençliğin mücadelesi arasında bir çelişki yoktur.İkisi de aynı paraleldedir.Bunun için de artık bu iki gücün eylemleri arasında bir işbirliğinin sağlanması zorunludur.İşçilerin artık yavaş yavaş siyasi nitelik taşımaya başlayan eylemlerini devrimci gençlik -yanlızca bildiriler ve ve destek telgraflarıyla değil- bizzat bu eylemleri destekler nitelikte eylemlerde bulunarak ya da doğrudan doğruya bu eylemlere katkıda bulunarak güçlendirmelidir. Bu, her devrimci gencin ve her devrimci gençlik örgütünün görevi olmalıdır.

Her yerde oldugu gibi , ülkemizde de işçi hareketleri şimdilik yanlızca iktisadi mücadele niteliği taşımakta yani kısa vadede işçinin maddi durumunu bir parça daha iyileştirmeyi hedef almaktadır.Bu amaç için de mücadele gerekli olmasına rağmen işçi sınıfının nihai hedefi sömürüyü ortadan kaldırmaktır.Bu da siyasi mücadeleyi içermektedir.Fakat işçiler bu tür eylemlerini geliştirdikçe grevler, işgaller siyasi ~~xixixki~~ nitelik kazanmaya başlamaktadır.Örneğin geçen yılki Sınger grevinde, geçen ay yapılan Magirus grevinde ve son Sınger işgalinde işçiler "Gerçek düşmanımız Amerikan emperyalizmi ve işbirlikçileridir" demişlerdir.Ve bunda işbirlikçi iktidarın işçi sınıfının bu hareketlerine karşı gösterdiği tepki önemli bir etken olmuştur.İktisadi mücadelenin siyasi mücadeleye dönüşmesinde iktidarın tutumu çok önemlidir.

" Rusya dahil, bütün dünyada iktısadi mücadeleye siyasi nitelik

siyasi nitelik vermeye ilk kalkışan, çok kere, bizzat polis olmuştur; bizzat işçiler hükümetin kimin hükümeti olduğunu anlamaya başlamışlardır."

Türk işçi sınıfı, gerçekte çok önemli olan -ama basında, radyoda pek yer almadığı için dikkati çekmeyen- mücadelesini sürdürmektedir. Onun bu mücadelesi önemlidir, çünkü o, bu mücadelesini geliştirerek partisinin öncülüğünde tüm milli sınıf ve tabakaların önderliğini yaparak bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini, yani MİLLİ DEMOKRATİK DEVRİMİ başarıya ulaştıracak ve sosyalist devrime doğru adımını atacaktır.

ŞİİR :

B İ L İ N Ç

Grev değil, iş bırakımı
Bizim dilimizde, ağzımızla, sesimizle genişleyen,
Lokavt değil, iş bıraktırımı kardeşler,
Bizim yüreğimize işleyen.
İşçi kardeş eyleminin bilincine var,
Kişi bilinci ile yaşar.

Asya'da, Amerika'da, Afrika'da, Avrupa'da
Yeryüzü kendini bildi bileli
Tapınaklar, hanlar, yalılar, konaklar
Kocaman bir işçinin kocaman eli.
İşçi kardeş eyleminin bilincine var,
Kişi bilinci ile yaşar.

İş bırakımı,
Emek karşılığı ile birleşmek düşüncede
İş bıraktırımı kardeşler,
Kara ekmeğin yok oluşu gecede
İşçi kardeş eyleminin bilincine var,
Kişi bilinci ile yaşar.

FAZIL HÜSNÜ DAĞLARCA

KAPİTALİZM NEDİR?

Kapitalizm üretim araçlarının az sayıda özel kişilerin elinde bulunduğu ve üretim araçlarından yoksun olanların işgüçlerini sattıkları ve bu yolla sömürüldükleri bir üretim biçimidir.

Kapitalizmin başlangıcında zanaatkâr ve köylülerin basit emtia üretimi vardı,(Emtea: şahsi tüketim amacıyla değil, değişim amacıyla üretilmiş olan şeyler).Bu üretim, üreticinin kişisel çalışma ve emeğine dayandığı için kapitalist üretimden ayrılır.Fakat üretim araçlarının özel mülkiyeti var olduğu için kapitalist üretime benzer bir temele sahiptir.Küçük zanaat ve köylü üretiminden kapitalistlere ait atelyeler doğdu.Bu kapitalistler üretim aletlerinde ve üretim yöntemlerinde bir değişiklik yapmadan üretimi genişletmişlerdir.Bu döneme basit kapitalist işbirliği diyoruz.

Basit kapitalist işbirliği, bir kapitalistin aynı cins işe ve aynı anda çalışan ücretli işçiyi sömürmesi temeli üzerine kurulmuştur.Bu işbirliği yeni bir toplumsal ve üretici işgücü yaratmıştır.Ve bu güç manifaktür denilen emek bölümüne ve zanaatçı tekniğe dayanan bir kapitalist işbirliği biçimini doğuracaktır.

Emtea üretimindeki bu gelişmeler, köylüyü farklılaştırdı.Köylünün üst tabakaları burjuvaziye katıldı.Büyük bir kesim ise şehir ve köy emekçilerinin yanında yer aldılar.Fakir köylü yığınları büyüdü.

Daha sonra gerçekleşen sanayi devrimi, manifaktürden büyük sanayiye geçişi sağladı.Makina büyük bir hızla tüm üretim alanlarını kapladı. Kapitalist ülkeler hızla sanayileşmeye başladılar.Sömürge ve yarı sömürge ülkelerin sömürülmesi bu sanayileşmeyi daha da hızlandırdı.

Ücretli emeğin sömürülmesi temeli üzerine kurulan kapitalist sanayi köylü ve zanaatkâr yığınlarının fakirleşmesi sonucunu doğrur.Ve şehirle köy arasındaki çelişmeyi arttırır, sanayi ile tarımı iyice birbirinden ayırır.

Kapitalist fabrikada ücretli işçilerin sömürülmesi temeline dayanır. Ve emtea üretimi için makinalar kullanılır.Kapitalist toplumda makinaların kullanılması işçinin sömürülmesini yoğunlaştırırve fabrikalara kadınları çocukları çok az bir ücret karşılığı da sürükler.

Büyük makina sanayiinin gelişmesi şehirler nüfusunu arttırır, ücretli bir işçi sınıfı oluşturur.Ücretli işçiler yanında işsizlerde çoğalmaya başlar.Makinaların tarımda kullanılması köylünün farklılaşmasını çok hızlandırır.

Kapitalist düzende üretim ilişkilerinin temeli, üretim araçları üzerindeki özel mülkiyettir.Üretim araçlarına sahip olan kapitalist, işgücünü satan ücretli işçileri sömürür.İşçilerin yarattıkları değerlerin

bir kısmı olan artık değer hiç bir emek harcamayan kapitalistin cebine girer.

Kapitalist düzenin iki temel sınıfı burjuvazi ve işçi sınıfıdır. Bu iki sınıfın çıkarları birbirine zıttır.Ve bu iki sınıf arasında sürekli bir mücadele vardır.

İşçiler sendikalarda birleşir ve kapitale karşı mücadele ederler. Örneğin iş saatlerinin azaltılması, ücretlerin artırılması v.b. için. Fakat bu tür mücadele yanlız başına sömürüyü ortadan kaldırmaz.Kapitalist sistemin tasfiyesi işçi sınıfının ve kapitalist düzende sömürülen emekçilerin devrimci siyasi mücadelesi ile olur.

Kapitalist düzende üretimin amacı toplumun ihtiyaçlarıxx değil, kârdır.Bu nedenle kapitalist ekonomide hiç giderilmeyen bir düzensizlik israf ve ekonomik buhranlar vardır.

Kapitalizmin temel çelişmesi, üretimin toplumsal niteliği ile üretim araçlarının özel mülkiyeti arasındaki çelişmedir.Kapitalizmin gelişmesi, bu çelişmeyi daha da keskinleştirir ve burjuvazi ile işçi sınıfı arasındaki çıkar karşıtlığı derinleşir.

Kapitalist tarım düzeninde, toprağın büyük bir kısmı, bunu kiraya veren büyük toprak sahiplerinin elinde toplanmıştır.Orta ve küçük toprak sahibi köylülerde vardır ve bunlar büyük toprak sahipleri ve kapitalist çiftçiler tarafından sömürülürler.Tarım sanayie göre çok geri kalır.Bu köyle şehir arasındaki çelişmenin keskinleşmesini sağlar.Sömürülen köylü yığınları kötü durumlarından hiç bir zaman kurtulamazlar.Sömürülen köylülerle işçi sınıfının çıkarları aynıdır.Sefalete terkedilmiş köylülerin kurtuluşu, kapitalizmin tasfiyesine bağlıdır.

KOMER DERSİNİ ALMIŞTIR

HULUSİ BERK

O.D.T.U.'de Komer'in arabasının yakılması devrimci gençliğin emperyalizme karşı mücadelesini gerçekten hızlandırdı.Bir süredir bu olayın çeşitli çevrelerce yapılan yorumunu dinledik.Bu olayı kınayanlar direnişin gerçek nedenini bilmeden yanlızca Türkiye'nin ödeyeceği 100.000 liradan söz ettiler.Oysa emperyalistlerin yıllardır ülkemizden aldıklarının yanında bunun sözü bile olmaz.

Olayın çok sözü edildi.Arabanın nasıl yakıldığı bütün teferruatı ile yazıldı, söylendi.Biz biraz meselenin başka bir yönüne bakalım.Eğer bir rektör üniversitesine bazı ard niyetlerle emperyalist bir ülkenin elçisini (hele bir de ajansa) çağırırsa arabasının yakılması çok doğaldır. Aslında bu olay tam bir tertiptir.

Şöyle ki ;

Komer olaydan iki gece önce özel arabasıyla ve davetsiz olarak ODTÜ'ye gelmiş, bütün binaları gezerek bu üniversiteyi çok iyi tanımak fırsatını bulmuştu.Olay günü olanlar ise daha önce tertiplenen mizansenin gereğindendi.Komer davetli (!) olarak geldi, heryeri sanki ilk kez görüyormuşçasına gezdi.Ve bir süre sonra yakılan arabasını hiç garipsemeden seyretti.Arabası yakılmasaydı belki çok şaşıracaktı.Herşey düşünüldüğü gibi oldu.Komer Vietnam'dan Pasifikasyon kurulundan geldi.Orada Vietnamlı yurtseverlere kan kusturdu.Türkiye'yede geliş nedeni aynı idi: Devrimci güçleri yok etmek, anti-emperyalist hareketi boğmak.Bunun için en iyi yol devrimci gençliğin yoğun olduğu ODTÜ'den işe başlamaktı.Elbette ODTÜ'lü devrimci kardeşlerimiz bu cellâta saygı duruşunda bulunmayacaklardı.Elbette bu insan kasabına karşı en sert tepkiyi göstereceklerdi. Komer Hacettepe'ye gelseydi aynı tepkiyi ve belki daha sertini bizlerden görürdü.Çünkü biz Amerikan ajanını selamlayacak kişiler değiliz.

Peki bu olayada Kurdaş'ın hesabı neydi? ODTÜ'deki devrimci hareket bu Amerikancı rektörü gerçekten rahatsız ediyordu.Bu hareketi boğmak için zaman kolluyordu.Komer'in ziyareti bunu sağlayabilirdi ve hele bir de bu misafire karşı bir tecavüz olursa iş daha kolaylaşacaktı.Arabanın yakılışı Komer kadar Kurdaş'ı da sevindirdi.Üniversitede en aktif en devrimci gençleri suçlu diye polise ihbar etmek fırsatı doğmuştu Kurdaş için. Kurdaş'ın ihanetini özellikle ODTÜ'lü kardeşlerimiz unutmayacaklardır. Amerikancı bir rektörün bir Türk üniversitesinin başında bulunması gerçekten büyük bir talihsizliktir.

Biz Hacettepeli devrimciler olarak ODTÜ'lü kardeşlerimizin bu haklı direnişlerini yürekten destekliyoruz.Bu yolda yapacakları hertürlü mücadelede onların yanındayız.Bütün yurtseverler tam bir devrimci dayanışma örneği göstermelidirler.

Bir de şu var: ODTÜ'de Komer'in arabasını yakanlar seks bunalımı çeken meşin ceketli asil gençler değildir.Arabayı yakanlar sapına kadar devrimci, yurtsever Türk gençleridir.Bu asil hareketi bu şekilde lekelemek alçaklıktır.Komer'in arabasının yakılışı yarının mutlu Türkiye'si için bir zafer meşalesidir.Artık Türkiye'de gençlikle birlikte işçi sınıfı da mücadeleye etkin bir biçimde katılmaya başlamıştır.Son grev ve işgaller bunun örnekleridir.

YAŞASIN TAM BAĞIMSIZ VE GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE

0000000000000000000

00000000000

000000

AYDINLIK DERGİSİ SORUMLU MÜDÜRÜ VAHAP ERDOĞDU TUTUKLANDI

Yurdumuzun bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine hizmet için yayınlanan AYDINLIK dergisinin 1. sayısındaki dört ayrı yazıda suç unsuru bulunduğu iddiasıyla Sorumlu yazı işleri müdürümüz Vahap Erdoğdu 25 Aralık 1968 de tutuklanmış ve dergimizin birinci sayısı toplatılmıştır.

Ortaçağ kalıntısı fikir suçu ithamıyla arkadaşımızın hapse atılması karşısında, patronların basını, olayı haber olarak dahi vermemekte direnmiştir. Demokrasi düşmanı güçlerin, Anayasacı güçlere karşı şiddet ve baskı havası estirmek istedikleri şu günlerde, bu olayın örtbas edilmek istenmesi üzerine sesimizi halkımıza duyuruyoruz.

Gazete patronları kimden emir almaktadırlar? Devrimciler, milli kurtuluşçular sessiz sesiz hapse yollanırken, dergiler, kitaplar toplatılırken, bu olaylar halkımızdan niçin gizlenmektedir?

Eğer söylediklerimiz doğruysa, milli kurtuluş yolunda yılmadan ilerliyorsak, elbette halkımızın baş düşmanı emperyalizm ve ortaklarının bütün hışmını üzerimizde toplayacağız. Biliyoruz ki, mücadelemiz halkımızın düşmanlarını tedirgin etmiyorsa, hiçbir şey yapmıyoruz demektir. Bugün Türkiye'deki milli kurtuluşçulara yapılan baskılar, dünyadaki bütün devrimci hareketlere bin misliyle yapılmıştır ve yapılmaktadır. Mücadele ettiğimiz Amerikan emperyalizmi ve onun yurdumuzdaki ortakları, kahrolası çıkarlarını korumak için bütün baskı araçlarını kullanacaklardır. Çünkü, kendilerinin de kabul ettiği gibi, "Milli Kurtuluş Mücadeleleri, Amerika için atom bombasından daha tehlikelidir." Kim ki, milli kurtuluş düşüncesini halkına maletmek için çalışıyor, kim ki, Amerikan emperyalizmine amansız darbeler indirmeye çalışıyor, şüphesiz bütün baskılar ona yönelecektir. Onu susturmak için, bütün güçler seferber edilecektir. Ve yapılan bütün baskıların halkımız tarafından duyulması önlenmek istenecektir.

Saldırıyı arttırınız !

Devrimciler sizlerin baskıları arttıkça güçlenecektir!

Yurdumuzun yenilmez milli kurtuluşçuları, emperyalizmi korkutuyor. Onun için eski Vietnam cellâtlarından büyükelçiler yollanıyor yurdumuza. Emperyalizmin casusları, büyükelçi sıfatıyla cirit atıyor yurdumuzda. Ve devrimciler tutuklanıp zindanlara atılıyor. Ve kitaplar, dergiler toplatılıyor.

Emperyalistler korktuklarına uğrayacaklardır. Mustafa Kemal önderliğinde milli kurtuluş savaşı vermiş halkımız, ikinci kurtuluş zaferini de gerçekleştirecektir.

Vahap Erdoğdu arkadaşımız ve daha nice devrimciler tutuklandı. Tutuklanıyor. Yurtseverlerin fikirleri dolayısıyla hapislere atılmasına kar-

ğı duracağız.

Saldırıyı arttırınız.

Artırınız ki, biz de saflarımızı çelikleştirelim.

Milli Kurtuluşçular yok edilemez. Onları yok etmek için bütün halkımızı yok etmek gerekir. Ve milli kurtuluş aydınlığı, halkımızın aklında mutlaka parlayacaktır.

Kahrolsun emperyalizm ve ortakları !

Yaşasın milli kurtuluşçular !

AYDINLIK DERGİSİ

OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO

GİTME KAL

Nice nice acıları aklına getir
Bunca yoksulluğu aklına getir
Gözyaşlarını aklına getir
"GİTME KAL" var yok dinlemez
Bir çocuk isteğidir

Gitme aklına getir
Kıraç mı kıraç toprakların üstüne
Güneşler açar yağmurlar kesilince
Çırıl çıplak kayada yeşerir armut ağacı
Dağların kuytusunda bir uslu çiçek
Dağıtır mavisini kendi kendine
Gitme beraberlik içinde
Nasıl sevinirdik aklına getir.

Herşeyi herşeyi aklına getir
Gece yarılarını aklına getir
Söylediklerini aklına getir
Sinsi yağmurlar yağıyordu
Soğuktu
yaktığımız ateşi aklına getir

Nelerden geçiyorsun aklına getir
Gitme dünyamızın her yerinde
Yorgun eller gülleri derleyince
Ellerin sevincini aklına getir
Güllerin sevincini aklına getir
Ne çok severdik seni aklına getir.

ARİF DAMAR

BİRİCİK DOGRU ŞİAR: TAM BAGIMSIZ VE DEMOKRATİK TÜRKİYE

ERSEN OLGAÇ
Sosyalist Fikir Kulübü
Başkanı

Her toplum un belirli tarihi aşamalarda gerçekleştireceği görevler vardır.Bu tarihi aşamayı temel kabul ederek devrimci sınıfların genel hareket doğrultusu stratejidir.Bugün Türk toplumunun içinde bulunduğu tarihi aşama bizim stratejimizi saptar.Bu aşama aşıldıktan sonra strateji değişebilir ama belirli bir aşama süresince esas olarak strateji değişmez. Bu yüzden belirli bir devrim aşaması tamamlanmadan ve bu aşılmadan stratejimizin hedefini değiştirmek yanılgıların en derinine düşmek olur.

Bugün Türk toplumunun içinde bulunduğu koşulları iyi bilirsek stratejik hedefimizi de doğru saptarız.Bugünkü tarihi aşamada yani emperyalizmin boyunduruğu altında olan, feodal kalıntıları hala barındıran ve geri bir tarım ülkesi durumunda olan yurdumuzda devrimci görev emperyalizmi kovarak tam bağımsız ve feodalizmi tasfiye ederek demokratik Türkiye'yi yaratmak yani MİLLİ DEMOKRATİK DEVRİMİ gerçekleştirmektir.Türk toplumunun stratejik hedefinin Milli Demokratik Devrim olduğu kesindir.Bu devrime ulaşmak yurdumuzdaki bütün milli sınıf ve tabakaların güçbirliği ile gerçekleştirilebilir.

Güçbirliğinin gerçekleşmesi için bunun zorunluluğunun bilincine varmak yetmez.Sosyalistlerin bağımsızlıktan yana olan herkes bizim yanımıza gelsin demek de yetmez.Bunlar yetseydi Türkiye'de devrimcilerin işi gerçekten çok kolaylaşırdı.Güçbirliğinin gerçekleşmesi için belirli şartların bir arada olması gerekir.Alman Nazi çizmesi Fransız toprağına girdiği halde güçbirliği hemen gerçekleşmedi Fransa'da.Ama bütün olumlu etkenlerin hâkim duruma geçtiği belirli bir anda güçbirliği gerçekleşmiştir.Ve bu kaçınılmaz bir sonuçtur.Bir de yurdumuzdan bir örnek verelim.10 Kasım da Samsun'dan başlayan Mustafa Kemâl yürüyüşü de bu yönden ilginçtir. Yürüyüş sosyalist kanatla Kemalist kanadın güçbirliği ile başladı.Bir süre sonra gerek polis provakasyonları ve gerekse ürkek davranan küçük burjuvazinin tutumu yüzünden yürüyüş dağıldı.Bu böyle oldu diye güçbirliğinden vazgeçmek gerekmez.Güçbirliğinin en militan en yiğit unsurları olan sosyalistler küçük burjuvazinin kaypak ve zigzaglı tutumunun elbette bilincindedirler.Ama belirli bir tarihi anda özellikle kemalist kanadın bütün olumsuz etkenlerden sıyrılarak güçbirliği içinde kesin tavır alacağından emin olmalıyız.Çünkü asker-sivil aydın zümrenin tarihi geleneği

böyle bir tavır almayı zorunlu kılmaktadır.Demekki kendinden emin devrimciler olarak biz güçbirliği fikrinin en içten savunucularıyız.Bunun lafta değil eylemde savunucuları olmalıyız.Bunu ısrarlı ve içtenlikle yaparsak ve kemalist kanatla sosyalist kanadın ergeç gerçekleşecek olan güçbirliğini kurmada büyük çaba gösterirsek emperyalistler ve işbirlikcileri korktuklarına uğrayacaklardır.

Bizim hesabımız budur.Yani emperyalizme karşı ulusal güçbirliğini kurmak.Ama emperyalizmin ve yerli işbirlikçilerinin de bir hesabı var. O da her ne pahasına olursa olsun güçbirliğinin kurulmasını baltalamak. Devrimci safları ne kadar bölerse, millici güçler arasındaki çelişkileri ne kadar hâkim duruma getirmeyi başarırsa onun ekmeğine yağ sürülmüş olacaktır.Çünkü emperyalizmin karşısında devrimcilerin dağınık olmaları ve güçbirliğini gerçekleştirememeleri emperyalizmin tek istediği şeydir. Bu yüzden ister sosyalist olsun ister kemalist her kim bu güçbirliğini bölmek istiyorsa(hele Türkiye emekçileri adına kişi daha keskin şiarlar atılmak isteniyorsa)iyice bilinsin ki bu kişi bilinçli veya bilinçsiz emperyalizme hizmet ediyor demektir

Evet Emperyalizme ve yerli işbirlikçilerine karşı bütün milli sınıf ve tabakaların güçbirliğini gerçekleştirmek özellikle sosyalistlerin bugünkü temel görevleridir.Bugün her iki kanadı yani sosyalist ve kemalist kanadı temsil eden bir Türkiye Devrimciler Güçbirliği vardır. Elbette bu bütün sınıfların organize hareketini temsil eden bir güçbirliği değildir.Ama bütün millicilerin tek safta toplanacağı bir güçbirliği hiç bir zaman kendi kendine gerçekleşmiyecektir.Ve bugünkü Dev-Güç'e gereken önem verilmedikçe ve var gücümüzle bu hareketi desteklemedikçe o özlemi duyulan güçbirliği gerçekleşemiyecektir.Dev-Güç'te öncülüğün küçük burjuvazide olması bir şeyi değiştirmez.Öncülüğün gerçekte kimin olacağını eylem belirler.Bu yüzden kendine güvenemiyen kişilerin "güçbirliğine taraftarız ama öncülük bizde Olsun" yolundaki sözlerini ciddiye alamayız.Bu kişiler güçbirliği düşüncesini sadece yasak savma olarak savunuyorlar, içtenlikle değil.

Türkiye'deki devrimci görevin ne olduğu açık seçik ortaya çıkmıştır. Sosyalizm adına bu görevi unutanlar, sosyalizm diye diye ona ihanet edenler hareketten tecrit edilmişlerdir.Türkiye'de sosyalist hareketin insiyatifi bilimsel sosyalizmden yana olanların eline geçmiştir.Ve bu iş çok kısa bir sürede başarılmıştır.

Görevimiz biricik devrimci ve doğru şiarı TAM BAĞIMSIZ VE GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE şiarı etrafında emperyalizme ve yerli işbirlikçilerine karşı bütün millicilerin güçbirliğini gerçekleştirmektir.Yani MİLLİ DEMOKRATİK DEVRİM yolunda yürümektir.